



Srednja gozdarska,  
lesarska in  
zdravstvena šola  
Postojna

U3P

Literarno-likovno glasilo

Februar 2024

Na naslovni strani:  
Manca Pavlič, 2. z, Slikanje kontrastov

Risbe (linearna perspektiva) so prispevali:  
Urška Strle (2. z), Tristan Prinčič (1. a),  
Val Konjedic (1. a),  
Tobia Ukmar (1. z), Emina Dulić (1. z),  
Saš D. Purič (1. a)

#### **Uredniški odbor:**

**Maša Kurent, 4. a**  
**Tereza R. Leskovec, 4. a**  
**Nikolina Penko, 3. a**  
**Nataša Ujčič**

#### **Mentorstvo:**

**Petra Andrejašič**  
**Zdenka Rudolf**  
**Katja Stanek**  
**Nataša Ujčič**  
**Petra Zalar Premrl**

**Naklada: 250 izvodov**

**Tisk: SGLZŠ Postojna**

**Februar 2024**

**Glasilno je v e-obliki objavljeno na spletni strani  
Srednje gozdarske, lesarske in zdravstvene šole  
Postojna: <https://sglzs.si>**

V skupini fotografov so bili: Taj Kaisersberger,  
Timotej Žakelj, Gregor Čotar, Žan Zabukovec,  
Jakob Kvaternik, Matic Pavlič, Maša Kuzmanović,  
Lea Železnik, Gentijana Ismaili, Zana Ahmetašević,  
Neža Mahorčič, Klementina Ramić Knafelc,  
Ula Jelušič, Lejla Šahman, Žan Nedeljkovič,  
Ela Lipovac, Anja Novak, Matic Trček





# UVOD

Ko smo v uredniškem odboru na kup zlagale fotografije, risbe, grafike, pesmi, zapise, jih brale in si jih ogledovale, smo hitro spoznale, koliko različnih in zanimivih zgodb živijo naši dijaki, naši sošolci. V oddelkih brez težav najdemo nadarjene, delovne ljudi, mnogi gojijo in razvijajo svoje talente, v prostem času razvijajo presenetljive ideje, se pridružujejo različnim akcijam in skupinam. Vsak posebej je dober, enkrat in neponovljiv.

To boste spoznali tudi vi, bralci, ob branju SGLZŠ-jevskega glasila, polnega likovnih in literarnih vsebin, v dveh jezikih. Naslednjič se pridružite tudi sami!

Uredniški odbor



Tan Vidmar, 1. b. avtoportret, linorez 7/7, 2023, Tan



Šejla Mrkonjić, avtoportret, linorez 3/3  
Šejla


Tan Vidmar, 2. b, in Šejla Mrkonjić, 3. e, linorez, avtoportret

# ZAPIS ČASA O NAS ...

Odlomki iz razmišljanj dijakov 2. z

Rojena sem v majhnem mestu v Srbiji, v Sjenici. V tem kraju sem živila devet let, potem smo se z družino preselili v Slovenijo. S tem sestavkom bi rada povedala, koliko imam rada svoj rojstni kraj, in delila misel, da moramo vsi ceniti in spoštovati kraj, v katerem smo rojeni. Moji najljubši trenutki življenja so povezani s tem krajem. Vsako leto poleti in pozimi z družino hodimo na obisk. Tam srečam sestrične, ki se vrnejo iz Pariza, vsako noč hodimo ven. Najlepše pa je, ko se vrnemo z izleta in sedimo zunaj pred hišo s svojo družino, ker se zelo pogrešamo, glede na to da se vidimo dvakrat letno. Z bratranci, ki živijo v Nemčiji, pa se vozimo v krogih po mestu, hodimo na večerje, vsako jutro pa vsi skupaj zajtrkujemo - hiše imamo blizu v isti ulici, kot je običajno.

Mahira



Skozi življenje se učimo novih stvari in jaz se še vedno učim biti jaz, četudi sem že izpolnila svoj načrt. Sreča je kot metulj, če ga loviš, ga boš nekemu uničil, ampak če posadiš lep travnik, bodo metulji prišli sami in - če nekoč odletijo - boš še vedno imel lep travnik.

Vse se je postavilo na svoje mesto. Odšla sem na pravo srednjo šolo, našla sem svojo idealno družbo in začela razmišljati s svojo glavo. Ne oziram se več na slabe čase, ampak na lepe trenutke, saj si nočem pokvariti sedanjih. Moj nasvet tistemu, ki bere moj spis, je: NE čakaj na jutri začni zdaj, če ne, ne boš nikoli začel.

Urška





# ZAPIS ČASA O NAS ... drugič

Odlomki iz razmišljanj dijakov 2. z

Po končani glasbeni šoli klarinet igram že skoraj pet let v godbi Cerknica in pri Folklornem društvu Rakek že kako leto. S folklorno skupino zelo veliko potujemo po tujih državah in predstavljamo notranjske noše in plese.

Imam tudi ožji krog prijateljic, še iz osnovne šole in otroštva. Vse smo dekleta, ki doma doma z vasi, preproste, razumne in delavne, po srcu dobre. Velko se družimo, hodimo peš v naravo, kuhamo, plešemo in še mnogo drugih stvari. V prostem času rada hodim v hribe, berem, igram klarinet. Čas pa hitro mine ob kakšnih sprehodih z našim kužkom Benom.

Poleg prostega časa je veliko učenja - v šoli so mi najljubši zdravstveni predmeti, ker me zdravstvo in na splošno delo z ljudmi zanima; upam, da bo to nekdanj moj poklic in bom lahko omagala več ljudem.

Zato sem hvaležna za družino, ki mi nudi vse, kar potrebujem, vem, da so me dobro vzgojili. Omogočili so mi veliko stvari, ki so morda nekemu drugemu nedosegljive.

Dunja

Ko sem bila še v osnovni šoli, se mi obdobje med 6. in 9. razredom ni prav lepo vtisnilo v spomin. Kot razred smo bili nepovezani, primerjali smo se med seboj, kdo je boljši, se dokazovali, kar meni ni bilo všeč. Ko pa je nastopil moj čas za odločitev glede srednje šole, sem takoj vedela, da se bom vpisala na srednjo zdravstveno. Obdobje med poletjem in prvim letnikom mi je dobro delo, saj sem se ponovno pričela odpirati, in v 1. letniku sem se spet začutila kot tista mlajša nagajiva stara Lana, dobila sem svojo družbo deklet, s katerimi sem letos nadaljevala svoje druženje in za katera sem hvaležna.

Menim, da me je težko obdobje v osnovni šoli zelo utrdilo kot osebo, znam se postaviti zase in ni me več strah povedati, kar mislim, na glas.

Lana

# ZAPIS ČASA O NAS ... tretjič

Odlomki iz razmišljanj dijakov 2. z

Dogodek iz športnih voda, ki se mi je najbolj vtisnil v spomin, je lanski, ko smo decembra skupaj z ekipo na tekmi evropskega pokala v Franciji zasedli 4. mesto. V spominu je zapisana tudi zmaga na državnem prvenstvu skupaj z mojim najboljšim prijateljem Anžetom. Z njim se pozna že od prvega razreda osnovne šole in se že od takrat veliko druživa. Preden sva začela s balinanjem, sva skupaj trenirala košarko in prejela kar nekaj medalj.

Jan

V življenju se nam zgodi veliko prigod, dogodivščin, nerodnih situacij, žalostnih in veselih trenutkov in še bi lahko naštevala; v spomin pa se nam usidrajo tisti, ki so na nas najbolj vplivali ter nas najbolj zaznamujejo, bodisi nepozabna zabava za rojstni dan, prva negativna ocena, oseba, ki naj je bila tako všeč, da smo zaradi nje spremenili pogled na svet, ali pa kakšen trenutek iz otroštva, ki morda drugim ne bi pomenil nič, zate pa je nekaj, kar te zaznamuje še danes.

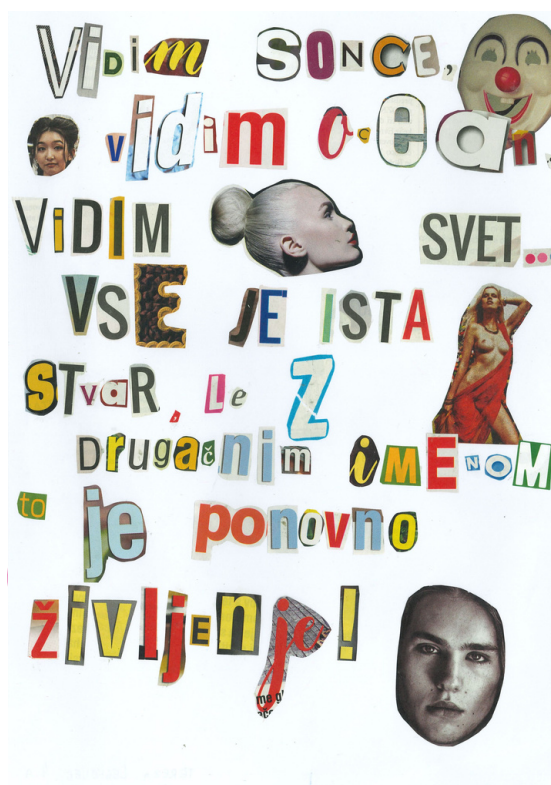
Karin

Leto 2023 si bom zagotovo zapomnila po najboljšem poletju in še lepše preživeti zimi. Svojo prihodnost si predstavljam z nekom, za katerega bi storila vse na svetu in obratno. S svojo sanjsko službo in z ljudmi, ki me cenijo in sprejemajo takšno, kot sem.

V življenju naredimo vsi veliko napak in najpomembneje je, da se iz njih nekaj naučimo. Sojih napak in odločitev ne obžalujem niti malo, saj so me oblikovale v osebo, kakršna sem sedaj.

Dana

Na desni: Tereza R. Leskovec, 4. a,  
Lepljenka





# ZAPIS ČASA O NAS ... četrtič

Odlomki iz razmišljanj dijakov 2. z

Pri načrtovanju idealnih počitnic je ključnega pomena ravnotežje med časom, ki ga preživimo sami, in časom, ki ga delimo z drugimi. Nekateri radi uživajo sami, drugi so raje v družbi. Ena izmed najbolj obogatitvenih izkušenj med počitnicami je vstop v lokalno kulturo. Pod to spada okušanje lokalne hrane, uživanje v tradicionalnih običajih. Idealne počitnice so tiste, ki nas obogatijo z novimi izkušnjami. Poletne počitnice so priložnost za regeneracijo telesa in uma. Sproščujoče dejavnosti pomagajo zmanjšati stres in obnoviti energijo, kar je ključno za trajno dobro počutje. Včasih so najboljše počitnice tiste, ki se razvijejo spontano. Spontanost nam omogoča, da se prepustimo novim doživljanjem in se izognemo občutku, da moramo imeti vse pod nadzorom. Idealne počitnice so odvisne od posameznikovega načina življenja. Pomembno je, da si vzamemo čas za premislek o tem, kaj resnično cenimo in kaj nas osrečuje, ter nato oblikujemo počitniško izkušnjo, ki nam bo ostala v spominu.

Evana



Maša Kurent, 4. a, Lepljenka

# POSLOVILNO PISMO

Poustvarjanje po motivu iz ljudskega slovstva

Draga stara mama!

Kot veš, odhajam za leto dni v Afriko služiti vojaški rok. Ni dneva, da se ne bi spomnil nate sedaj, ko te ni ob meni. Hudi mi je, ker oba veva, da ni zagotovila, da se bom vrnil. Ne morem reči: "Adijo, se vidiva!"

Rad bi te še videl in trudil se bom in naredil vse, kar je v moji moči, da se vrnem, pa četudi samo za en dan, da uzrem tvoj svetel obraz. Če je bil to zadnji objem in poljub na lice, ki sem ga kdaj koli bil deležen od tebe, ga bom skrbno hranil v svojem srcu, dokler ne preneha biti.

Rad se spominjam otroštva, ko si me kar naprej pestovala, kasneje me za roko vodila na sprehod. Spomnim se, kako sva vsak vikend skupaj pekla moje najljubše piškote s koščki čokolade. Nisem maral hoditi v vrtec, saj je bilo lepše pri tebi doma. Ko sva skupaj kuhala, šla na sprehod, po dežju skakala čez luže in vanje.

Rad sem šel tudi s tabo na vrt. Pulil sem plevel in sem padel in si umazal hlače. Sprva sva se smejala, kasneje pa me je skrbelo, da se bo mama jezila. Vedno si me rešila. Na roke si mi oprala hlače, in ko se je mama vrnila pome, so bile že suhe. Nikoli ni izvedela, da sem jih umazal - to je bila ena izmed mnogih najinih malih skrivnosti.

Sedaj, ko si ob prebiranju tega obujala spomine, ti moram povedati, da če si prejela to pismo, me verjetno ne bo več domov.

Zapomni se, da sem te imel vedno rad in da te bom vedno imel in vedno bom skrbel zate tako, kot si ti zame, ko sem bil še majhen.

Vem, da se ti sedaj trže srce, vendar ti objubljam, da se bova nekega dne ponovno videla.

Z vso ljubeznijo do ponovnega snidenja

tvoj Matej

Darja Birsa, 2. z





# HAIKU IZ ŠOLSKIH KLOPI

Ob njegovem prihodu  
ob njegovem pogledu  
mi obraz zarumeni

Lejla Šahman, 1. z

Nimam ideje.  
Ideje še vedno ni.  
Ideje ni in nikoli ne bo.

Benjamin Veladžić, 1. z

Jaz in ti.  
Midva ali *mi*. Vseeno,  
ker *smo* jaz in ti.

Sumeja Hadžić, 1. z

Morje plava  
čas odhaja  
soba ostaja

Hana Valenčič, 1. z



**Ne vem, kje začetni,  
iščem smisel  
začetka in konca.**

**Rene Mahnič, 1. z**

**Pišem, rišem,  
a na koncu  
vse izbrišem.**

**Gent Krasniqi, 1. z**

**Vzpenjam se,  
mučno mi je,  
a na vrhu je lepo.**

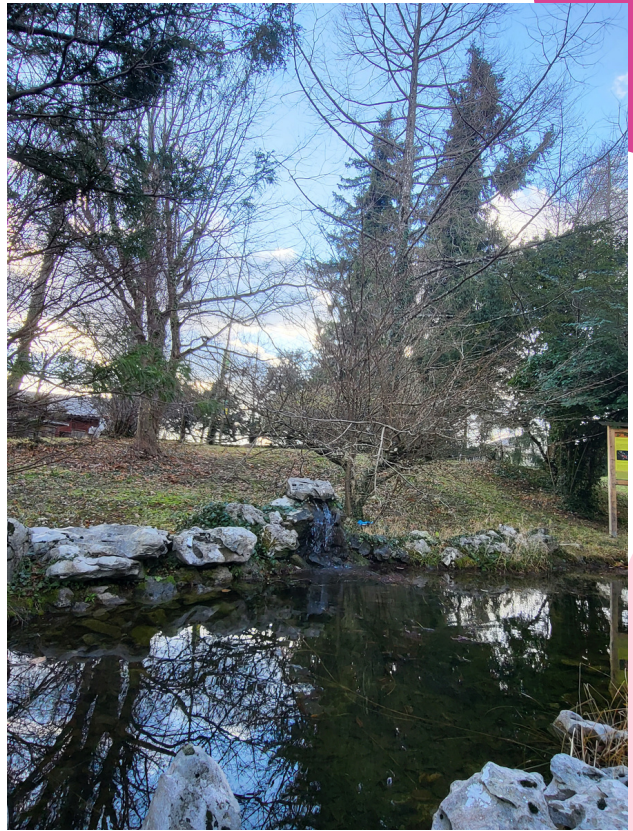
**Tobia Ukmar, 1. z**

**Hodim mimo,  
a - kot da me ni,  
svet se vrti.**

**Neža Mahorčič, 1. z**

**Živci ves dan odpovedujejo že,  
kemija se začela je,  
in test na mizi čaka me.**

**Nika Ujčič, 1. z**







# TEHNIKA: LINOREZ

## MOTIV: AVTOPORTRET

Razstava izdelkov dijakov različnih smeri (predmet umetnost)

# GETTING A JOB IS NOT EASY

## Opinion essay

Everybody wants to have a good, high-paying job that they enjoy doing or spend minimum effort on, but getting a job like this can be quite challenging, and sadly, most people end up doing jobs they don't enjoy.

Getting a high-paying job can be hard for many reasons.

Firstly, there are usually a lot of candidates applying for high-paying positions in companies, and if you do not have exceptional abilities, you might never get chosen.

Secondly, high-paying positions often require advanced education, which is hard to get, especially in countries where education is not for free, like the USA. Some of the high-paying jobs however require you working in very physically demanding or even dangerous environments like working in the army.

There is also almost always a high level of responsibility associated with high-paying positions. For example, CEOs and factory managers are responsible for the company's success and they will be blamed or even sued if the company goes bankrupt or an accident happens to one of the workers.

Lower-paying jobs usually do not carry such high levels of responsibility, but that does not mean that they are not demanding. Oftentimes, the lowest-paying jobs are the most physically exhausting. Jobs like cleaner, construction workers, and ordinary employees in factories are often low-paying and hard to live off. This is especially true for developing countries like India and China where workers often receive very small wages. This is mainly due to poor fair pay regulations in these countries, lots of cheap workforce, and lower standard of living. Sometimes we even see children working for a few pennies per day.

I think that paying your workers unfairly or using children for labour is immoral, against human rights and only further fuels the wealth of a few business owners.

Overall, I think there should be stricter and global standards for minimal wage which should be high enough to allow all basic needs like food, healthcare, and accommodation. More and more jobs in factories are performed by robots, so this is why we might consider giving everybody basic income to solve the growing problems of unemployment and homelessness.



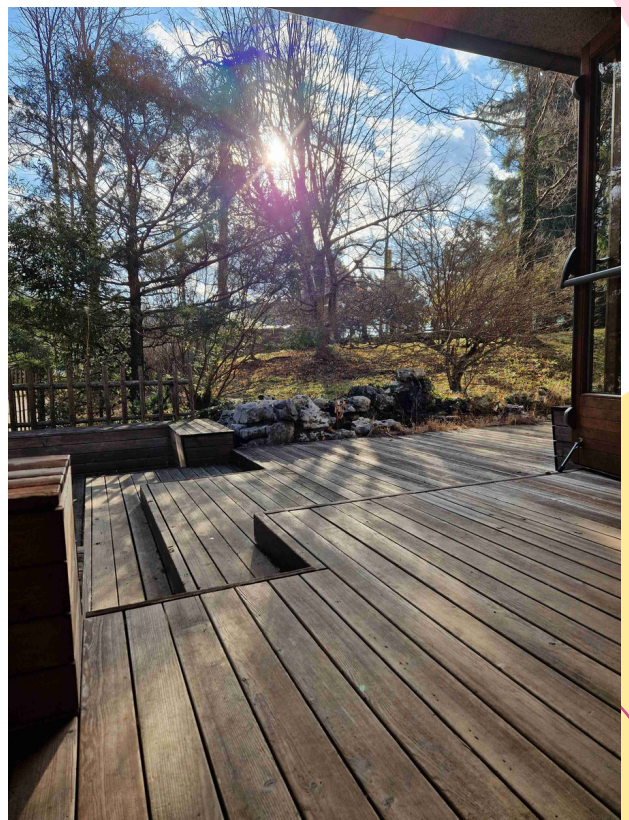
**I would like to start by saying that I do not agree with the title. Every day, there are more and more jobs available, people just do not want to work low-paying jobs and that is completely valid.**

**Firstly, pay rarely ever increases, but the cost of life keeps on rising. People almost never pick up jobs that pay a minimum wage because they simply cannot get by, but we all know that most jobs start by paying a minimum wage.**

**Secondly, jobs that pay better require a certain level of education and skills which are not so common among average people. This is why everyone seeks out young, naïve people who want to work or desperately need a job. I have experienced that before, where my boss used me and did not pay me enough, despite me being a very determined and energetic worker.**

**So to sum up, I believe there are many jobs available, but paying people the same amount than ten years ago is absurd. So, getting a job is easy, but staying satisfied with it is out of the question.**

**Tereza R. Leskovec, 4. a**



# GOZDARSKO TEKMOVANJE ALPE-ADRIA

To je alpsko-jadransko tekmovanje gozdarskih disciplin, ki poteka meseca marca vsako leto. Udeležujejo se ga srednje gozdarske šole iz Avstrije, Nemčije, Srbije, Bosne, Italije, Slovenije, Češke, Hrvaške itd. Mislim, da je prav, da se dogodek zabeleži in da se ga spominjamo vsi.

Marca 2023 se je tekmovanje odvijalo v mestu Osoje (Ossiach) v Avstriji. Iz naše šole nas je tekmovalo 8 - 4 dekleta in 4 fantje. Pred dnevom tekmovanja, v sredo, smo imeli zadnji trening. Napeti smo bili vsi, zdelo se mi je, kot da žagam slabše kot prvič, ko sem držala *motorko*, rezultati so bili grozni. S sošolko Mašo sva zvečer komaj zaspali, saj sva bili tako živčni. Zjutraj smo se zbudili zgodaj, se spravili vsak v svoj kombi (dekleta in naš trener v svojega, fantje in njihov trener v svojega) in šli. Vožnja je bila kratka, manjši postanek smo naredili na Jesenicah. Ko smo prečkali mejo, smo bili v pol ure že tam.

Poleg lepega vremena ni bilo v tistem trenutku prijetno prav nič. V trenutku sem imela metuljčke, in to ne tiste dobre, ampak tiste slabe, ob katerih se počutiš, kot da imaš cmok v želodcu. Ostala dekleta v ekipi so bile na istem, živci so kar udarjali ven iz kombija. Prišli smo do parkirišča, kjer smo videli ostale ekipe - več kot sto tekmovalcev, oblečenih v kričečo, nedotaknjeno gozdarsko opremo. Vsi so gledali prav nas in se nam odmikali, ko se je kombi počasi premikal med množico.

Bili smo zadnja ekipa, ki je prispela, iz kombija smo izvlekli dve majhni slovenski zastavi in se postavili v dolgo kolono ostalih ekip. Videli smo avstrijsko, češko, srbsko in italijansko zastavo. Srbi so stali pred nami, njihov trener je potrepljal enega izmed naših fantov po rami in rekel: "Ajde, momci!" Še nekaj časa smo stali, potem pa so začeli klicati ekipe po državljanstvu. Najprej so poklicali Čeha, Srbe in nato nas. Po zvočniku so predvajali himno vsake države, ko so se tekmovalci tiste države postavili v vrsto. Takoj smo videli, da je avstrijskih ekip največ in da smo mi edini Slovenci. Vsi tekmovalci so izgledali dobro in v meni je bila konstantna misel, da smo mi najslabši. Izvedli so še celo sprejemno ceremonijo z govorom in prižiganjem ognja - t. i. pagoda. Ko je bilo vsega konec, smo šli do kombija in se preoblekli v gozdarsko opremo. Sestavili smo *motorke*, dobili svoje številke (2, 16, 29, 43, 56, 70, 83 in 97) in se odpravili na prostor odvijanja tekmovanja.

Prvi dan sta bili na vrsti disciplini precizni rez in zasek. Jaz sem začela na preciznem rezu in to zelo kmalu, v manj kot pol ure začetka tekmovanja. Mislila sem, da bom veliko bolj živčna kot sem bila, cela stvar se je odvila hitro in brez težav. Sledilo je postopanje, hoja do kombija in nazaj vsake pol ure. Vsakič ko je bil na vrsti eden od naših, smo hodili gor in dol, snemali, spraševali po rezultatih, se čudili našim napakam, popravljali postopke v zadnjih trenutkih ... Skratka, vedno je bil nekdo živčen, razočaran, utrujen ali odrezav.

Vsa stvar se je končala malo pred šesto, preoblekli smo se in šli na večerjo. Jedli smo piščanca, riž in pecivo. Hrana je bila kar dobra. Po večerji zopet v kombi in do našega prenočišča, dobili smo dva apartmaja, v vsakemu dve sobi z dvema posteljama za dva. Sobe so bile zelo lepe, vsi smo bili prijetno presenečeni. Šli smo spat ob približno polnoči, predtem smo gledali grozljivko.

Zjutraj smo se zopet zbudili zgodaj in pozajtrkovali. Na vrsti sta bili menjava verige in obračanje letve, za tem pa kombiniran rez. Številke so šle tokrat po vrsti in lahko si predstavljate, kako je to, če je nekdo 2., nekdo pa 97. po vrsti. Zopet ista zgodba ... čakanje, spodbujanje, prestavljanje ... Končali smo spet enkrat popoldne, mislim da ob štirih ... 12 najboljših se je pomerilo še v zadnji disciplini - v kleščanju. Od naših so se kleščanja udeležili 3 - Mark Truden, Aljaž Raspor in Maša Kurent. Poleg Maše je klestila samo še ena ženska.



Po koncu kleščanja smo šli na prostor, kjer so razglasili rezultate. Pri fantih so se discipline nagrajevale individualno. Tomi Celin je bil tretji v preciznem rezu, Aljaž Raspor pa prvi na menjavi verige in obračanju letve. Maša je bila v skupnem seštevku druga ženska z največjim številom točk, pri moških pa Aljaž Raspor s tretjim mestom skupnega seštevka.

Sledilo je nagrajevanje ekip, tam so bili fantje drugi kot me. Domov smo nesli 16 medalj in 6 pokalov. Slikali smo se pri jezeru, takoj, ko se je dalo, smo se preoblekli, in po hitrem postopku zavili v gostilno na Jesenice, kjer nam je učitelj - mentor "častil" pico. Do konca poti smo spali, v Postojno smo prišli ob 19:45.

Nisem pričakovala, da bo ta izkušnja tako dobra, ustvarili smo spomine za vedno. Ponosna sem na nas, mislim, da smo se vsi naučili, kaj pomeni timsko delo. Upam, da se v prihodnosti udeležimo še več tekmovanj in osvojimo še več.

Tereza R. Leskovec, 4. a

## KOŠARKA IN JAZ

Pred košarko sem treniral atletiko, to je bilo v osnovni šoli med drugim in tretjim razredom. V tem času sem si huje poškodoval s kolesom. Kljub temu sem hotel nadaljevati s treningi atletike, a so jo v programu zamenjali s košarko. Na začetku je bilo malo prerekanja, a sem sklenil, da bom dal košarki priložnost - in bila je ena izmed mojih najboljših izbir.

Košarka mi je vedno veliko pomenila, saj sem v njej zelo užival, ata me je doma dodatno treniral. Seveda sem imel klubske treninge, a je bilo bolje doma. V košarki sem hitro napredoval in postal boljši. A z leti sem prišel k drugemu trenerju, s katerim se nisem najbolje razumel in postal veliko slabši. Zato sem zamenjal klub in začel znova. Spet sem napredoval in dobival več priložnosti za igro in pristal v prvi peterki. Zdaj igram dobro in skozi leta igranja sem sklenil veliko prijateljstev in poznanj.

Košarka je name imela - in še vedno ima - velik vpliv tudi izven igrišča, saj me uči sprejemati neuspehe in pametnejše odločitve. Hkrati pa delam dobro za prihodnost svojega telesa.

Nik Poljšak, 2. z





# 14 DNE SO ZVEZDE

-Jednako sem se knjigo 'Kineski no morende, tko jo je napisal John Green. Govori o 16-letni najstnici Hazel, ki bolha na moždnanjivo oblika naha na pljukih. Njen svet je poln bolnišnic in stalno mora obliki zdravljenja. Hazel stariš npr. v podporo skupino, tko npr. kanta Augusta. Zelijis se na prvi pogled. Augusta Hazel prave veselje in smeh. Tudi on ne veča to bolniko. Skupaj sta tudi potovala in obiskala Amsterdam. Ues kanta knjigo ne Augusta drngje nelo posaliva, nato mora v bolnišnico, tko S tudi umre. Ues npr. govornu stvemu je Hazel nelo prisadeta nender se s časoma npr. govornu in kani maprej.

-Knjigo sem si izbrala zato, ker se v njej upostavlja vrednote prijateljstva, ljubezni, življenja, podpora stariš in upanje.



SPOROČILO KNJIGE  
-Sporočilo knjige des ljubezni in upanja bolha npr. govornu tudi v majhnih trenutkih življenja.

## ČNSICA

AVTOR: VINKO MODERENDORFER

SPOROČILO KNJIGE:

- V opreči je vedno odločitev, sprejeme drugačnost in sočutje s tistimi, o katerih se ne opira.
- S spretno besedo stariš vna solnce, vki se ideji, kpa je pogovoru, problematiko, npr. vstopanja v npr.
- Ne izgubi večera, vki si npr. poudarilo, kpa je drugačni, drugačnosti je npr. poudarilo, kpa je. Ne smemo se npr. diti, vki npr. npr. poudarilo, kpa je.

SPOROČILO:  
Priporočam je vsem, vki radi berec, pustolovske, čustvene, ter sciatne knjige.

Alisa, odnora 42

## A TE VEŠ, KOLIKO IMAM RAD

Vse leto

KRATKA PREDSTAVITEV

Silvanu, udelovanje vseh uspešice A TE VEŠ, KOLIKO IMAM RAD, ki je knjigo leta 1953. Ues sp. ljubezni in domotje. poudarilo o vsitem odnosu med starišima in avtoru, ki je ljubezni, npr. poudarilo, kpa je. avtor, ki je ljubezni, npr. poudarilo, kpa je. avtor, ki je ljubezni, npr. poudarilo, kpa je.

Avtor: Sam McBratney  
Zvrst: Silvanu  
Založba: Mladinska knjiga

POHVALNA NASLOVA  
-Metjuna - posamec svetlo v posmehem življenja

MINIENE KNJIGE  
-zanimiva vsebina, posamec opisano življenje avtorja  
-opisano vsebino do življenja  
-med knjigam sem uživala i bili bolj koki in žalostni traviti.

## Se vidi Simon

OZNAKA OSEB  
GLAVNE: SIMON: prazen, samozavesten, znan, dober, optimističen  
MATHAB: dober, prijeten, ljubezniven, vprava

STRANSKE:  
-Mara: Todd, Jason: prijatelj Simona  
-Bradly: lepa, soča, Mathab, prijatelj  
-Alex: razredni voditelj

DUŠEVNA MIŠIENA  
-Zivno mišična bolezen, značilna hitro rastba mišična šibkost  
-pomembna vključitev bolnega in v socialno okolje  
-kanta bolnega prisaditi k moli



## AŽI

SPOROČILO KNJIGE

• Drugačnosti se ne smemo sva  
• Vsi smo drugačni, vendar imamo stvari, ki nas povezujejo  
• Drugačnost nas bogati  
• Beg pred težavami ni rešitev

solci so se naslednji dan začeli norčevati iz nje. korega brata. Spoznala je, da je tudi ona tista, ki zaradi norčevanja sošolcev se je Mika odločila je vzela s seboi. Odšla sta do obreča reke, kjer sta se

# KRATKA KOMENTARJA

**Svoboda je nekaj nepredstavljivega. V tem času samoumevna, vendar ni. Lahko smo srečni, da živimo na pravem mestu, v pravem času, kjer nam ta ni odvzeta. Prevelikemu številu ljudi pa je; vsaka oseba, ki je našeta med njimi, je preveč. O svobodi ne razmišljamo veliko, kar je žalostno. Sem mnenja, da bi se morali po njej večkrat povprašati ter začeti ceniti trenutke, pozornosti, majhne stvari v življenju. Osebno zadovoljstvo bi bilo večje, potreba po svobodi izpopolnjena.**

**Urša Štefančič, 3. z**

**Svobodna odločitev je nekakšna posameznikova sposobnost, da lahko svobodno izbira in pri tem ni omejen oz. oviran. Vsak od nas se vsak dan sooča s številnimi odločitvami. Nekatere so bolj vsakdanje druge ne.**

**Toda vsake toliko pridemo do velike odločitve. Ko se soočimo z velikimi odločitvami, odločitev navadno, predvsem upravičeno, sprejemamo nekoliko dlje. Bistvo je, da se odločimo tako, da ne bomo sami trpeli in nosili posledice. Vendar so pri teh odločitvah prisotne tudi neke mere normale. Če to pogledamo na primeru. Petletni otrok ne more še sam odločati, kaj naj gleda po televiziji, saj nekatere vsebine še niso primerne za njegovo starost in si bo s tem naredil veliko škodo. Pri starejših ljudeh pa popusti tako imenovana »zaščitna meja« o svobodnem odločanju in lahko sami odločajo o vsakdanjih situacijah.**

**Sedaj je svobodno odločanje tudi bolj vsakodnevno in se ga po večini sploh ne zavedamo, da ga imamo. Če pa pogledamo v preteklost, lahko vidimo nekaj čisto drugačnega. Ljudje takrat niso smeli ali nismo mogli odločati o nekaterih stvareh, ki bi jim olajšale življenje. Šele skozi nekaj desetletij se je oblikovalo svobodno izražanje in s tem svobodna odločitev.**

**Potrebno je upoštevati, kaj nam je dano, in to pametno koristiti.**

**Tinkara Cvetko, 3. z**



# TAJ NA ODRU

Sem Taj, star sem 17 let in igram v štirih punk bendih. Igram kitaro in bobne. V bendu The snot špilam kitaro, igramo HC punk. V Grinti igram kitaro in špilamo neko mešanico med powerviolencem in d-beat punkom. V Peskovnk špilamo skate punk, najbolj agresivno obliko punka - powerviolence - pa igramo v Green crack.

To musko igram, ker mi je sam stil punka všeč, ljudje v tem so zelo prijazni in zaupanja vredni. Na koncertih se počutim super, pa naj imamo pod odrom 50 ali več tisoč ljudi. Na odru v bistvu vso energijo in agresijo, jezo, vržem iz sebe.

Powerviolence in naploh punk oz. progresivna scena je način življenja; ko se enkrat navežeš, živiš s tem.

Taj Kaisersberger, 2. e



# KAJ VSE SMO DOŽIVELI ... :)

## Zapiski iz 1. d

Ko je bil moj najboljši prijatelj mlajši, so popravljali balkon. On je okoli tekal z nožem in padel z balkona, zabodel se je v podbradek. Bili so v 1. nadstropju. Jaz pa sem doživel nepozabno in kušnje, ko sem se igral s svojim bratrancem. Ker mu nisem dal igrače, se je odločil, da me zadavi. Starši so naju našli, Njega na meni, mene pa vsega modrega. (Nejc)

Ko sem bil majhen, nisem imel prijateljev, o meni so govorili slabo za hrbtom. Zato sem začel razmišljati o slabih stvareh v življenju. (Anonimno)

Kot otrok sem si med kopanjem zemlje z motiko zabil rogove v glavo. NEkoč sem stopil na žebelj. Z bratom sva trčila z glavi, ko sva se zaletela s kolesi. Ko sem bil star 8 let, sem padel z glavo na kamen s trampolina. (Anonimno)

Pri 6 letih sem šel z očijem v gozd, kje je sekal drevo. Videl je, da smreka pada proti meni, začel je kričati, a jaz ga zaradi motorke nisem videl. Bum, smreka je padla name. Poklical je mami. Kot otrok sem se poškodoval med nogometom - ker nisem bil v najboljših čevljih, sem pribil z nogo v zemljo, da me je vrglo naprej. Z glavo sem udaril v kovinski rob ograje. Kri je tekla, da smo jo komaj ustavili. (Jakob)

Smo driftali po snegu z džipom, se bočno zaleteli v 30-centimetrski zid, se zvalili po klancu navzdol in pristali na strehi. Kmalu umrli. (Anonimno)

Še vedno moramo hoditi v šolo! (Anonimno)

Zbil sem si stalni zob na toboganu. In prestrelil roko z zračno puško. (L.)

Ko se bil majhen, sem pri nonotovi garaži našel in spil 2 dcl mišele. (Anonimno)

Moja mama in jaz sva šla na sprehod na bližnji hrib, naša mačka pa nam vedno sledi. Mama je šla na vece za grmovje, jaz pa sem kmalu slišal krik. Kasneje sem izvedel, da ji je med tem mačka stekla med nogami. Še danes se šalimo, da je ona krstila našo mačko. (Anonimno)





**MATIC TRČEK  
JE OBISKAL  
DUBAJ IN SE  
PREIZKUSIL  
KOT  
FOTOGRAF!**



In je v oddelku 2. e povedal ...

... da je bila hrana odlična, priložnost je imel poskusiti hrano z različnih koncev sveta. Zato se težko odloči, kaj bi izbral kot najboljše.

... da je dneve potovanja preživel na različne načine, obiskal znamenitosti, se udeležil safarija v puščavi, nakupoval.

... da so bile temperature prijetne - od 27 do 30 stopinj celzija.

... da nihče ni pil alkohola, tudi zaradi tamkajšnje kulture in prepričanj.

... da se je na neki cesti v puščavi vozil ok. 200 km/h z avtom G-vagon Mercedes.

... da je obnemel od bogastva, predvsem ob avtomobilih, vrednih na stotine milijonov.

... da je posnel veliko fotografij - nekatere znamenitosti si lahko skozi njegov objektiv ogledamo tudi mi!









Val Masten, 2. a. Frazem v sliki.

## BESEDA ZDRAVI

**Alkohol je prisoten ob vsaki priložnosti, ob porokah, na zabavah, ob rojstvih, celo na pogrebih.**

**Z njim utopimo vsa svoja čustva, ki jih nočemo pozabiti.**

**Ne smemo ga zlorabljeni!**

**Mladino še posebej hitro zavede in popelje**

**v svet zasvojenosti,**

**iz katerega se je težko rešiti.**

**V njem, mislijo, bodo našli svoj mir, vendar s tem povzročijo velikanski nemir.**

**Že samo beseda jih lahko ustavi.**

**Zato pametno z alkoholom.**

**In v manjših količinah kot doslej ...**

**da si ne uničite lepega življenja, ki vas čaka v naprej.**

**Tinkara Cvetko, 3. z**



Nace Rupnik, 2. a, linorez, avtoportret





# ŽELJE DIJAKOV 1. z

- DA BI DOBRO JEDLI IN PILI
- DA BI BILO MALO VEČ MALICE
- DA NE BI BILO VEČ 8 UR POUKA, KER JE NAPORNO
- DA OB PETKIH NE BI BILO VEČ 7 UR POUKA
- DA BI BILA NADOMEŠČANJA VPISANA DAN PRED TEM
- DA SE ZAMENJA ZVOK ŠOLSKEGA ZVONCA
- DA BI IMELI VEČ ŠPORTNIH IN KULTURNIH DNI
- DA KONČNO DOBIMO TELOVADNICO
- MANJ STRESA
- DA BI LAHKO OPRAVLJAL SLUŽBO, KI SI JO ŽELIM
- DA BI BILI ODMORI DALJŠI
- SLADOLED ZA MALICO
- KRAJŠI ŠOLSKI TEDEN
- VEČJI WC-JI NA ŠOLI
- DA NE BI BILO V POSTOJNI TAKO MRZLO
- VEČ ŠOLSKIH EKSKURZIJ
- BOLJ UREJEN URNIK
- DALJŠE POČITNICE
- VEČ SPANJA
- VEČ PROSTEGA ČASA

Dana Vlah, 2. z, slikanje kontrastov

kontrast kvalitet



# PESEM

## NA POTI DOMOV

POTI NI DOMOV, KJE PA JE DOM?  
NE STREHA, NE ZIDOVI, NE TLA,  
NI HIŠA.

POTI NI DOMOV, KJE PA JE DOM?  
LJUDJE, ŽIVALI, PREDMETI  
NISO DOVOLJ KREPKI.

NA POTI DOMOV, TAM JE ŽE DOM,  
VSE ZDRUŽENO, TO JE DOVOLJ,  
TO JE TA DOM

(SABINA DOLENC, 4. Z)

ODHOD  
KAKO TEŽKA JE SMRT.  
OČE.

MATI.

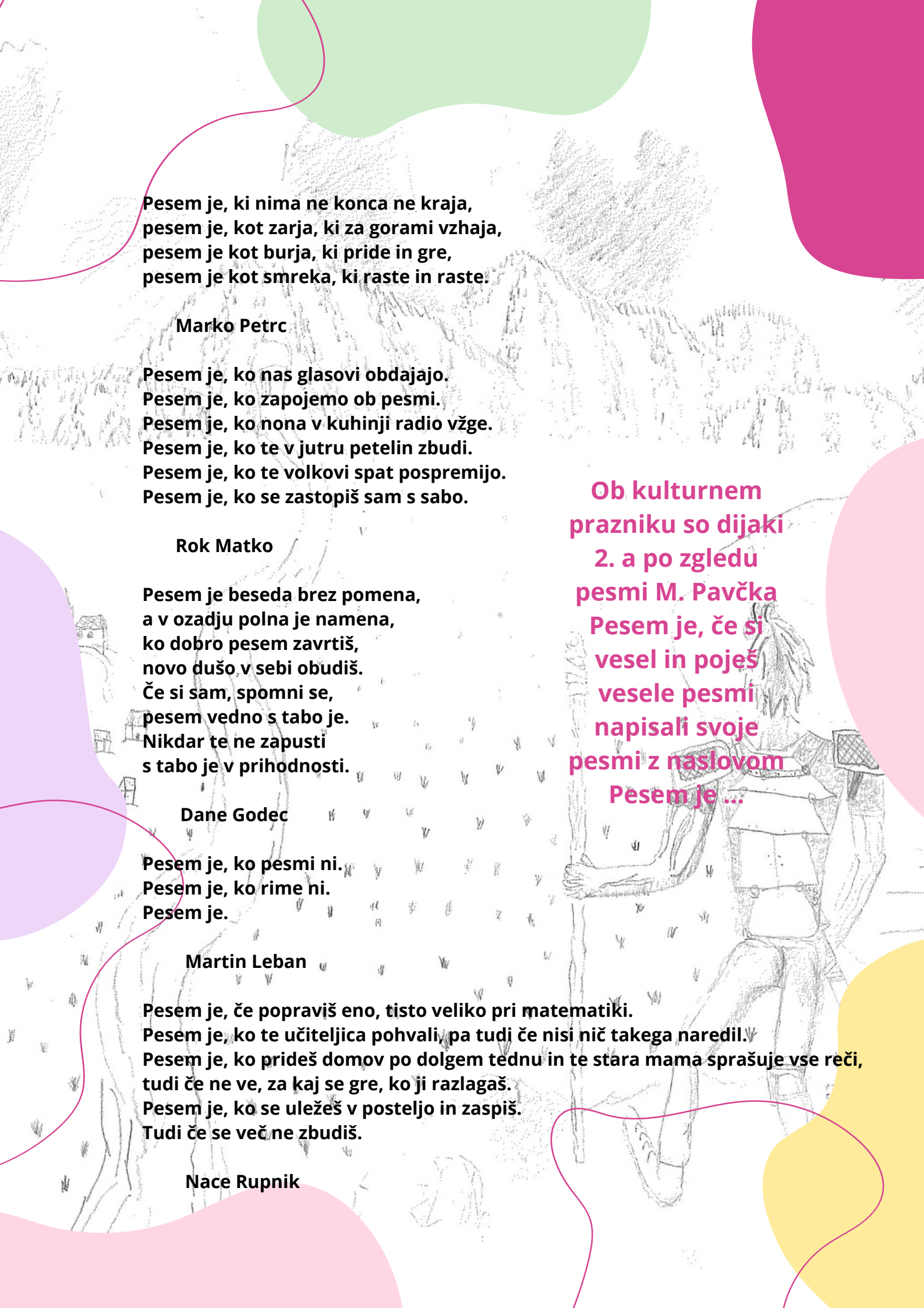
... MAČEHA

KO MATI ODŠLA JE,  
ODŠLA SEM Z NJO.

NAJTI NOV DOM,  
NAJTI SVOJ DOM.

MOJ DOM ME ŠE VEDNO KLIČE.

(GAJA LAMOVŠEK, 4. Z)



**Pesem je, ki nima ne konca ne kraja,  
pesem je, kot zarja, ki za gorami vzhaja,  
pesem je kot burja, ki pride in gre,  
pesem je kot smreka, ki raste in raste.**

**Marko Petrc**

**Pesem je, ko nas glasovi obdajajo.  
Pesem je, ko zapojemo ob pesmi.  
Pesem je, ko nona v kuhinji radio vžge.  
Pesem je, ko te v jutru petelin zbudi.  
Pesem je, ko te volkovi spat pospremijo.  
Pesem je, ko se zastopiš sam s sabo.**

**Rok Matko**

**Pesem je beseda brez pomena,  
a v ozadju polna je namena,  
ko dobro pesem zavrtiš,  
novo dušo v sebi obudiš.  
Če si sam, spomni se,  
pesem vedno s tabo je.  
Nikdar te ne zapusti  
s tabo je v prihodnosti.**

**Dane Godec**

**Pesem je, ko pesmi ni.  
Pesem je, ko rime ni.  
Pesem je.**

**Martin Leban**

**Pesem je, če popraviš eno, tisto veliko pri matematiki.  
Pesem je, ko te učiteljica pohvali, pa tudi če nisi nič takega naredil.  
Pesem je, ko prideš domov po dolgem tednu in te stara mama sprašuje vse reči,  
tudi če ne ve, za kaj se gre, ko ji razlagaš.  
Pesem je, ko se uležeš v posteljo in zaspiš.  
Tudi če se več ne zbudiš.**

**Nace Rupnik**

**Ob kulturnem  
prazniku so dijaki  
2. a po zgledu  
pesmi M. Pavčka  
Pesem je, če si  
vesel in poješ  
vesele pesmi  
napisali svoje  
pesmi z naslovom  
Pesem je ...**



## DIVJI DOM

Rada bi bila doma,  
tam, kjer gozd svoj čar ima.  
Divjad na jasi pase se,  
ko lovec s puško mimo gre.  
Izžene ga v tuji dom,  
tja daleč v divjino.  
Nov strah, nov dom  
povzroča depresijo.

Zala Jasenc, Nika Nared, 4. z



Nikolina Penko, 3. a, linorez, logotip

**V sanjah jih slišim,  
stopinje,  
ko človek postopa.**

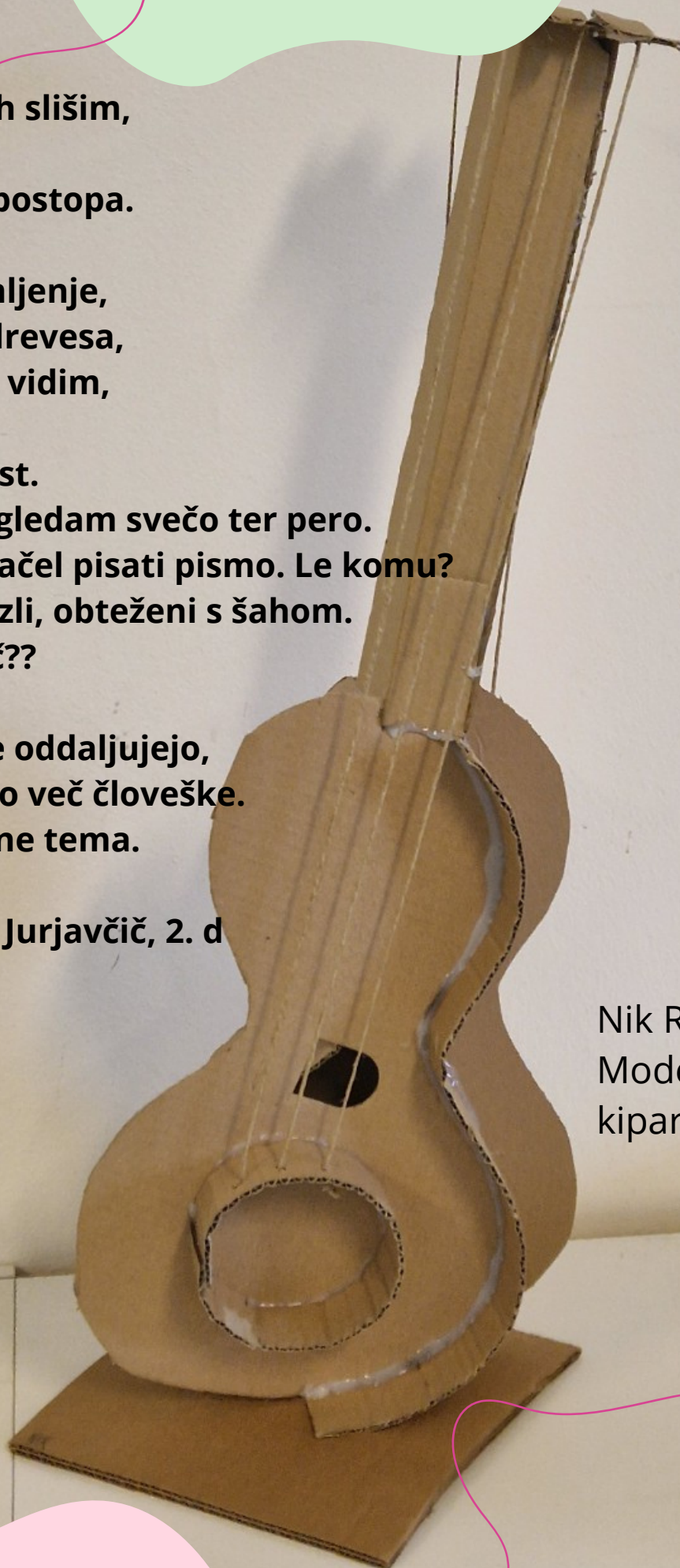
**Sliši se lomljenje,  
padajoča drevesa,  
nato pa ga vidim,  
pajka,  
ki plete past.**

**Na mizi zagledam svečo ter pero.  
Nekdo je začel pisati pismo. Le komu?  
Na tleh puzzle, obteženi s šahom.  
Česa je več??**

**Stopinje se oddaljujejo,  
vendar niso več človeške.  
Sanje zagrne tema.**

**Gaja Šubic Jurjavčič, 2. d**

**Nik Rován, 2. b,  
Modernistično  
kiparstvo, kubizem**







lady

Zvezda. Zemlja. Začetek.

Človek

kje boš, človek?

Blesti po svetu

”ODKRIJE NEKAJ  
ČUDOVITEGA.”

KI SIJE

(v očeh)

ta čas  
je v moji

glavi še  
vedno

megla.

Zaroka. Zakon. Zaupanje.

ZA  
VEDNO.

Igriva. Drzna. Zensvena.

MAM NAJBOLJŠO

MAM N J O.







# DELAM, DELAŠ, DELA ...

KOŽA

Ogromno prostora za mozolje

OKO

Gledala sem v solzne  
oči

VOH

zavoja čokolado.

MOŽGANI

Nenasitni požrešnež

SRCE

Rezervoar življenja ali krvava  
fontana?

elaš, dela...

Delam, delaš dela...

telo :

izčrpavamo

kritiziramo.

primerjamo



**TELO**

**JE IZJEMNO!**

Merima Spahić  
&  
Sabina Dolenc

4.2



**SGLZŠ**  
**POSTOJNA**